

Cultura i Espectacles

Festivals d'estiu

Centenars de sanitaris assisteixen a la inauguració del festival, pensada per agrair el seu treball en primera línia

El Grec s'enfronta a la Covid-19

Jordi Bordes
BARCELONA

Molt poques cares conegudes del món de la cultura ahir a la nit (se'ls ha reservat la funció d'aquesta nit). La raó principal era donar el màxim d'aforament al personal que ha estat en primera línia lluitant contra la Covid-19. Gràcies al seu treball aquests últims mesos s'ha pogut donar un respir a la població i saltar de la desescalada a la represa. Tot i que s'ha de ser molt prudent (i l'Amfiteatre Grec va voler ser exemplar en tot tipus de mesures per evitar aglomeracions), Barcelona serà una de les poques capitals internacionals amb festival d'estiu. Un privilegi del qual poden gaudir tant artistes (que han pogut recuperar l'ànima de trepitjar escenari treballant) com el públic (encara que sigui amb aforaments reduïts). Barcelona i el Grec es rebel·len contra les conseqüències de la Covid-19. A la fragilitat de la situació conjuntural amb què s'ha bastit el Grec, l'organització ha actuat amb agilitat disposant d'un programa (el Grec Obert) per donar una viabilitat a tanta demanda de cultura.

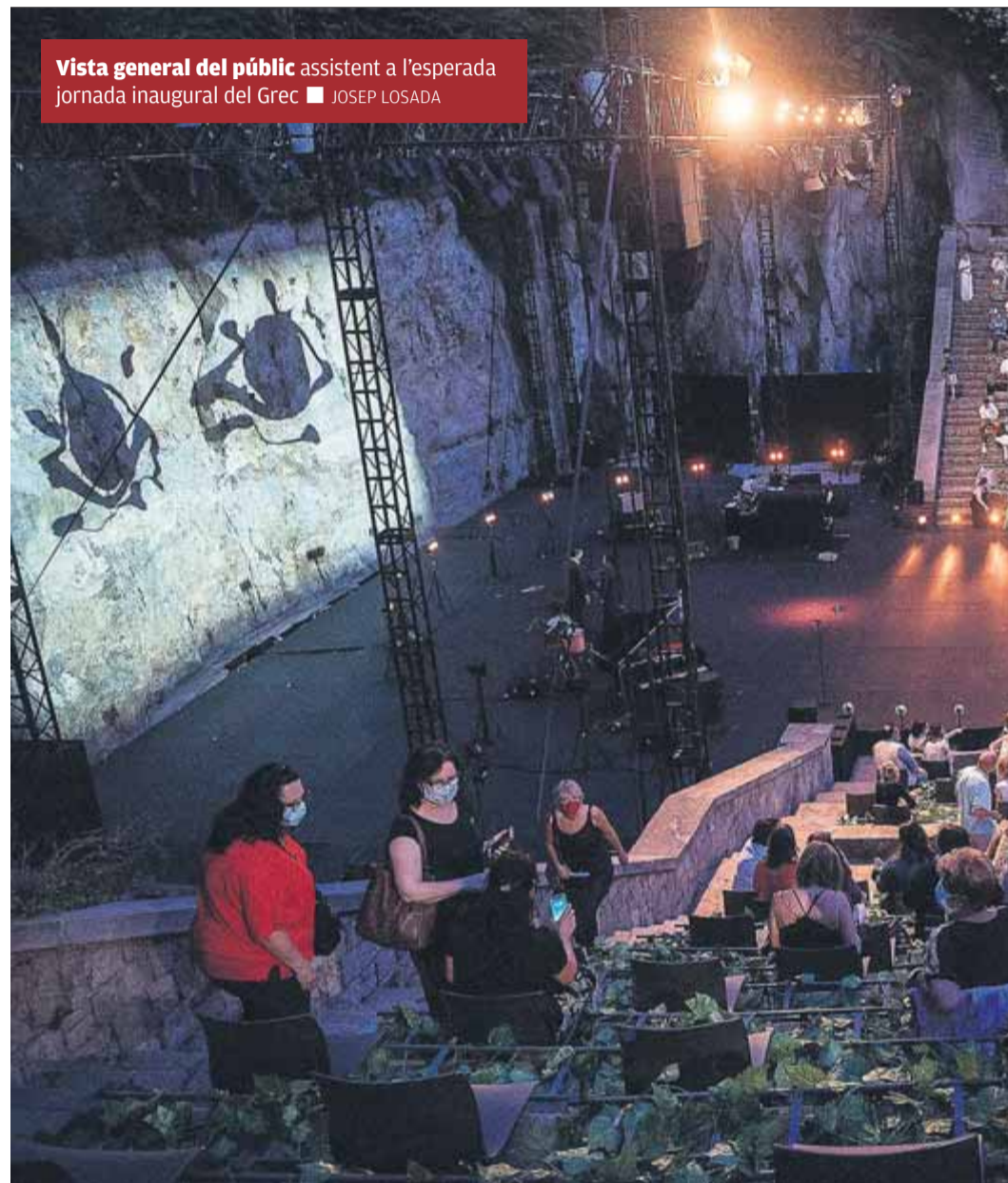
Només a les entrades de l'Amfiteatre Grec està previst que el públic accedeixi per ordre de filera. Per exemple, a les sis primeres files s'ha d'ocupar el seient mitja hora abans i els seus ocupants són els últims de sortir. I els espectadors de les files 19 a 21 poden entrar cinc minuts abans i sortiran sense haver-se d'esperar. S'han retirat dues de cada tres butaques (les enumeracions van saltejades) per mantenir l'aforament de 800 persones. Avui es podria tenir una capacitat major respectant les restriccions sanitàries, però es va optar per tenir marge en previsió de possibles sorpreses. Un cop venudes les localitats, ja és impossible preveure una ampliació d'ocupació. Se sigui d'una mateixa unitat familiar o no, hi ha la mateixa separació

'A tocar!' adverteix de la responsabilitat dels individus en la situació climàtica global

entre butaques.

La gran majoria de convidats d'ahir va incloure des dels sanitaris dels hospitals de la ciutat, dels pavellons de Salut o representants de les farmàcies i del 061. També es va voler reconèixer la tasca de les ONG (Open Arms, Sindicat de Manters, Fundació Pare Manel o representants de la comunitat xinesa, Banc dels Aliments i Creu Roja) i dels cossos de seguretat (Guàrdia Urbana, Mossos, Protecció Civil, bombers i exèrcit).

L'espectacle no amaga l'estranyesa de la distància entre els intèrprets. De fet, hi juga com un element que comparteix amb el públic. I fa més d'una clara referència a aquesta pandèmia. Tortell Poltrona (un dels veterans, al costat d'Imma Colomer i Frederic Amat) feia un agraïment, en el seu primer monòleg, en què celebrava com els metges havien tingut cura dels pacients sense poder-los tocar. També apel·lava a la responsabilitat dels polítics i de la societat en general: cal reaccionar davant del canvi climàtic globalment. Cal aprofitar "que ens ha tocat" aquesta crisi per entendre la urgència i reduir consums. "Com poder par-

Un espectacle tan intens com senzill, a flor de pell

Baró d'Evel practica un circ de poca altura acrobàtica, però d'alta densitat poètica. Camille Decourtye i, sobretot, Blai Mateu, presenten uns personatges desorientats, amb ganes de ser positiu però amb una inseguretat que els aclapara. L'espectacle (fet per "correu postal", definia irònicament Tortell Poltrona) demostra la sensibilitat per afinar cada intervenció (preciosa la coreografia de Maria Muñoz; electrizzants els fados de Lina, amb l'acompanyament de Refree) amb un treball constant de Frederic

Amat als pinzells. Tocant la pedrera amb els ulls, convertint en un traç intuïtiu, de corbes sinuoses la tonada de Lina. La parella Camille/Blai es presenten en diferents passatges recuperats de Là i en el recurs màgic del vestit de guix, que també apareixia a *Falaise*. Altra vegada es mouen entre l'absurd inquietant de Beckett i el despropòsit més excèntric d'un August. L'espectacle transita àgilment alternant la paraula (poca i precisa) amb les imatges. I en això la il·luminació de cube.bz desplega tot un ven-

tall de matisos, tot i que aparentment, el dispositiu sigui molt visible i rudimentari.

Cesc Casadesús apel·lava a la poesia per inaugurar aquest Grec, tan vulnerable. A tocar! s'adequa perfectament a aquesta tessitura, tot eixamplant llenguatges artístics i també pulsions generacionals. Camille ha trobat en la veu una angoixa afí a la incertesa de Blai. I Poltrona, per la seva banda, domina el bis amb el seu infal·lible *No somos nada*. Reggae que avalua el pes d'un humà davant la immensitat de l'univers.

lar ara de nova normalitat quan mai hauríem d'haver reconegut el que hi havia com una situació normal", s'exclama Poltrona.

Imma Colomer va re-

córrer a un text de Marina Garcés per fer una reflexió també humanitària ("Naturales és tot allò que no és humà i que ens creiem amb la capacitat d'espré-

mer"). I va exigir canvis, més enllà del somni messiànic, en què tot canvia per una raó externa. La nova situació porta a incrementar la por. Però Colo-

L'APUNT

Duchamp, cap dels revolucionaris

David Castillo

En l'interessant llibre d'entrevistes que va signar el periodista Pierre Cabanne, Marcel Duchamp raonava que la paraula *intel·ligència* és la més elàstica que hi podem trobar. També que els surrealistes agrupats al voltant d'André Breton havien descartat definicions cartesianes del terme buscant unes versions lliures per "poder penetrar en el que resulta incomprensible

o difícil d'entendre per a l'home del carrer. Hi ha paraules que valen més del que volen dir al diccionari." Duchamp, tan preclar en tots els àmbits culturals, va trencar les cotilles d'un món que és, en si, conservador. Si el seguíssim accediríem a territoris ignots, lliberaris. No només en l'art, sinó en altres formes vitals, o en la poètica de la política.

mer aventura que, amb la cultura ("posem el cor a l'escenari") es crea una línia fronterera en què s'expulsa la por del dia a dia.

Casadesús reconeixia que, gràcies a l'aturada de tres mesos dels Baró d'Evel, ha estat possible aquesta inauguració, que ja els va proposar fa tres anys, però que mai podien fer pels seus compromisos professionals. Ara s'han atrevit a fer-ho, probablement en la situació menys aconsellable de totes. Perquè no hi ha hagut oportunitat de procés de creació conjunt i hi ha hagut molt poc temps per anar enllaçant les diferents aparicions. Baró d'Evel són Blai Mateu i Camille Decourtye. Com ja van fer a *Bèsties* (en què va debutar la seva filla Taïs), ara donen l'alternativa a Rita, de només sis anys. Fa parella so-

vint amb el seu avi, Tortell Poltrona. Un privilegi de circ familiar tot i que Baró d'Evel disti molt de les entrades del Circ Cric.

Dilluns es va fer l'assaig general, una actuació que només cobreix la premsa per poder avançar l'article (aquest que esteu llegint) i entrar dins dels horaris de tancament de les rotatives. En aquesta ocasió, hi va haver una notable presència d'espectadors

La sortida de l'amfiteatre no té servei de restauració: l'alternativa són els bars del barri

(principalment col·legues artistes) que va permetre posar a prova l'accés a les butaques. També hi ha canvis al servei de restauració. Aquest any només està obert abans de la funció i es potenciarà un servei ràpid per evitar aglomeracions a les cues. La trobada durant la funció i just després caldrà desplaçar-la a altres espais. El bar del Teatre Lliure estarà tancat també durant aquest Grec (s'ha rescindit el contracte amb l'anterior empresa i ara es convocarà un nou concurs públic). Pel que fa a la tradicional trobada postfunció, serà a la terrassa de La Soleà, l'espai de restauració del Mercat de les Flors, (que obre a partir d'avui) o als locals escampats pel Poble-sec, com ja advertia el director, Cesc Casadesús, en la presentació d'aquesta edició. ■

El festival es reinventa i celebra una edició virtual del 22 al 31 de juliol

Peralada es connecta

María Pagés en una actuació al Festival de Peralada ■ DAVID RUANO / FESTIVAL DE PERALADA

Jordi Camps i Linnell
GIRONA

Si el Liceu fa uns dies va rebre homenatge al regne vegetal oferint un concert a les privilegiades plantes que es van distribuir ordenadament a la platea, el Festival Castell Peralada tampoc s'ha oblidat de la natura i el seu poder simbòlic, en aquest cas plasmanant la seva irrupció indomable amb un cartell obra de l'artista Pablo Genovés. Sí, Peralada 2020, perquè malgrat que el mes de maig passat es va anunciar la cancel·lació de la programació del festival que es preparava per a aquest estiu, l'organització va presentar ahir en una roda de premsa virtual el Festival Castell Peralada Livestream, una edició excepcional totalment gratuïta que permetrà als espectadors gaudir d'espectacles i activitats pedagògiques i culturals en línia. Els espectacles,

que es faran tots en *streaming* a través de la pàgina web, tindran un públic presencial molt reduït, protagonitzat per col·lectius com el del personal sanitari, el cultural, el de la comunicació i el del sector turístic, que el festival vol homenatjar a través d'aquesta edició.

En total s'han programat sis espectacles d'estrena amb artistes segell Peralada, que actuaran a l'església i les muralles del Carme. El 22 de juliol, María Pagés serà l'encarregada d'inaugurar aquesta edició virtual amb un espectacle de nova creació titulat *Entremoes en el jardí*. L'endemà, la soprano Sondra Radvanovsky i el cantant i compositor Rufus Wainwright oferiran un diàleg moderat per Jörn Weisbrodt al voltant de la *Prima Donna*. El festival posarà també sobre la taula un debat sobre com es preveu el mapa de la música, les arts escèniques i els festivals del futur,

amb María Pagés, Carlos Álvarez i Josep Pons (24 de juliol). L'artista plàstic Santi Moix i l'Orquestra Simfònica del Liceu capitanejada per Josep Pons s'uniran el 25 de juliol per interpretar *La setena* de Beethoven i *Música per als reials focs d'artifici* de Händel. El 27 de juliol, el cantant i compositor Alfonso de Vilallonga estrenarà el seu nou treball, *Hors de saison*. David Alegret i el pianista Rubén Fernández Aguirre amb *Canticel* (28 de juliol), un recital de Carlos Álvarez (30 de juliol) i Chassol, que presentarà el seu musical *Ludi* (31 de juliol), són altres propostes previstes.

El web oferirà del 22 de juliol al 31 d'agost un aparador fotogràfic de Pablo Genovés on es podran descobrir algunes de les seves obres, marcades pels efectes de les forces de la naturalesa. Les més beneficiades de tota aquesta pandèmia. ■